

me streg. · Men bråddens tab er biens død, · sin
hidsighed den snart fortræd, · og da den døde suk-
ked' den: · sød, honningsød, er hævnens men · den
hævner grusomt sig igen *Frederik Schaldemose*
(18).

Se, ved blomstens hjerte tyst · ligger bien, sødt
beruset, blomst og bi er bryst ved bryst *H. C. An-
dersen* (19); han så en bi at stræbe · sødt honning-
støv af liljens kalk til sine ben at klæbe *Frederik
Schaldemose* (20). Knap åbner blomsten sig på
klem · før bien fyrig iler frem · som til et stævne-
møde – · den stirrer ned i blomstens bund, · og
med sin lille honningmund · den suger bort det
søde *Ludvig Bødtcher*. Se hvor blomsten gerne af
sin brune blomsterkysser, · fromt hengiven i natu-
rens vilje, berøves, · lader ham ved barmen drikke
al den skjulte sødme, · og til gengæld, skælvende i
morgendug, bestøves *Emil Aarestrup* (21).

Den snævre have rummer · en skat af grønt og
blomsterduft; · fra kuben bien summer · udi den
varme luft (a); små bier, der sig trænger · dybt ind i
rosens barm · og diende der hænger · sødt svimlen-
de og varm (b); på sin vinge svømmer bien, mens
solen er så varm (c) *Christian Winther* (22).

Den hele have er en stad, · en hovedstad for bier, ·
der digter på et honningkvad · om duftens melo-
dier. · Et højt og henrykt sum – sum – sum · om
hver en nektargrube, · et vingesvir, et strenge-
brum, · en korsang fra en kube. · Fra hver en lille
streng · et saligt brum · et sum. · · Det nynner fra
hver busk og hæk · af gyldne bier og humler, · de
suger fuld hver vom og sæk · og bort beruset tum-
ler – · å hør, hvor sødt de mumler: · fuld er min
sæk, · flyv væk! · · Frugtblomstens fagre dron-
ningstad · befolkes tæt af bier, · som digter deres
honningkvad · af duftens melodier *Sophus Michaë-
lis* (23).

Bien er en fyrig mand, · elsker sødt som bjørnen. ·
Lig en bjørn i vinterland · tumler han i tjørnen; ·
jo, lidt klumpet flyver han. · Men med kraft som
ørnen, · som et guldglimt flyver han! · · Bien er en
frodig mand, · brummelt er hans mæle. · Blomster-
stand for blomsterstand · meler gult hans hæle. ·
Hele kroppen vrikker han · ned i blomstens kjæle
[brønd]. · Alt det søde drikker han. · · Bien er en
flittig mand, · nynner glad og rolig. · Blomsterstøv
fra blomsterstand · murer han til bolig. · Ned i boet
dynger han · honningdråber, trolig. · Hele dagen
synger han. · · Bien er en festlig mand, · det må
blomsten finde. · Blomsterstøv for blomsterstand ·
har han med til hende. · Dybt i bæget kigger han;
· da er bryllup inde. · Skål for bruden drikker han!
Marinus Børup (24).

Honningbien prøver vingerne · humle-brumle

humle brumle · med cellotone i · så tung *Mogens
Garde* (25); sødt sommersommer bierne i den sto-
re · lavendelhæk ved gavlen *Valdemar Rørdom*
(26). Den lādne, muntre bi · spandt mellem sol og
blomster · somrens lyse melodi *Birthe Arnbak*
(27). Tys, tys, endnu så fin en solskinsmelodi. · En
lille fredens flyver, den første brune bi *Mads
Nielsen* (28).

Sum, sum · flittige bi! · sum, sum, · din melodi ·
vækker de milde · tanker, som stille · lå som i
blund, · længtes mod forårets stund *Vilhelm Gre-
gersen* (29). Alle mine honningbier, · sum, sum,
sum, sum · flyv nu over blomsterstier! · Sum, sum,
sum, sum. · Kommet er jer sommertid. · Brug den,
mine bier, med flid! · Kort er eders sommer, ·
aldrig mer' den kommer. · · Se, jeg åbner kubens
dør – · flyv, min sværm, beruset, ør · om de hvide
tjørne · brummende som bjørne *Ludvig Holstein*
(30). Drukne af blomsternes honning tumler de
travle bier, · fyldende luften helt med et syngede
sommerligt brum *Karen Plovgaard* (31).

En henrykt bi rumsterer · i et solgult honningkam-
mer *Mogens Jermiin Nissen* (32). De tumler ned i
gruberne · med klare silkevinger, · med arbejdstøj
af fløjel på · og honning på hver finger (a); torske-
mundens gule døre · åbner sig kun halvt på klem, ·
og en bi, der sødt rumsterer, · stikker silkefløjlet
frem (b) *Harald H. Lund* (33). Bien redder nattens
honningtab, · maser ind i mulens brede flab · og
forsvinder under arrig sum · ganske i det dybe hon-
ningrum. · Se, den kommer baglæns ud igen, ·
summer støv til andre blomster hen · for at skabe,
før den blidt skal dø, · blot en stjerne i et lille frø
Knud Wiinstedt (34). Med guldstøv på små tryner
går bierne på rad, · små toldere der syner · hvert
solskinslunet fad *Ludvig Holstein* (35).

De summende bier på friegang går · og suger af
honning en læskende tår · blandt blomsternes
spraglede krans *A. J. Gejlager* (36); gyldne bier ka-
sted · summende sig ind til de små blomsters bryst
Viggo Stuckenberg (37). Bien, der brummer tyngt
af varme, · hungrende, langsomt fra blomst til
blomst, · mens morgenfruer og klokkeblomster, ·
kineserlamper og margueriter byder · sig smilende
til. Tag dem med vold *Mads Portman* (38). Blå-
klokkens fine silkesærk, · kyskhedens spinkle kofte
· blev sprængt af biens hofte *O. J. Riisberg Jensen*
(39).

En sådan bi, der vældig kommer masende · som en
Don Juan på sine haneben · og bliver pure afvist,
bliver rasende, · men blomsten rødmer dejlig jom-
fruren, · men begge tænker sikkert: sikken én (a);
ingen brud kan rødme mer end disse [æbleblom-
ster] overrasket · af bien, når den kommer med sit
bud · om sol og sødme, og når den har basket · og

summet foran dem, og som en gud · · har åbnet deres hjerter og bestøvet · dem for den søde honning, den har røvet (b) *Hakon Holm* (40).

Det bruser i løvet · fra symfonier · af summende bier, · der honningsultne i blomster sig kvæger, · og støvet føres fra bæger til bæger *William Waagner* (41). Når bien blomstens honning røver · til tak værtinden den bestøver *Johannes V. Jensen* (42). Ja, bien er gæst hos blomsterne røde, · men for honningens skyld brændes bien til døde *Johannes Buchholtz* (43).

Hør, bierne summer så kåd en sang, · hvor solen har spændt sine strenge *Aage Andersen* (44); se, det summer af sol over engen, · honningbien vil fylde sin kurv *Holger Drachmann* 1897; nu summer det i luften af de brune biers travl, · de sværmer tykt om roserne ved sommerhusets gavl · ak, de skal tusind steder hen før solen ringes ned *Jes Trøst* (45).

Bierne summer i abildtræ, · søger den søde grube, · voks og honning til vinterlæ · virker den i sin kube *J. C. Brandt* (46). Se, de flyver med honning i kuben ind, · med blomsternes saft bli'r de læsset. · De kender, hvad blomsten har lønligt skjult, · de søger og søger i græsset. · · De flyver mod solen · med summelyd. · Ja, biernes liv · er en evig fryd *Harald H. Lund* (47). Tværs gennem solplet og dans af myg · snart bierne stryger med sol på ryg. · De runder et hjørne, så det har skik, · og finder min [kirsebærtræets] honningkop på en prik! · Og lige fra deres værk begynder · de summer, de brummer, de synger, de nynner *Jeppe Aakjær* (48).

Biernes tusinder flyver ud, · og alle er de så travle; · mens de fra blomst til blomst har bud · fyldes i stedet hver tavle. · Fra sol står op og til den synker i vest · fejrer de bier en arbejdsfest *Holger Rasmussen* (49); bier flokker · sig rundt om klaser og får snablen fuld · imod betaling – mod lidt støv, lidt guld *Hakon Holm* (50); de travle bier · summende fløj hjem til deres kuber · med den dyre last fra honninggruber *Hans P. Lunde* (51). Ja, det var min summevise, · svimmel tumler jeg nu bort · for at nå min kubes sprække, · gid min pine varer kort; · kløvermarkens · sprøjtegifte · var af dødeligste sort *Eivin Suenson* (52).

Hør, hvor det summer i luften! · Hver bi, som fornemmer den spæde [blomst], · véd hvad hun gemmer af glæde *Valdemar Rørdam* (53). Dybt i Tulipaners røde kummer · de store bier saligt sommerbrummer *Kai Friis Møller* (54); i blomsternes kube · de tømmer hver tube · af duftende honning til yngels behov *Chr. Hansen-Tybjerg* (55).

Har du set den lille bi? · har du set, hvor uførtroden · den kan samle honningføden · til sin kubes vinterhi? *V. Røse* (56); bien travlt summende søgte

· den vanlige vej til sit virke. · · men biernes dagligdags måde, · på farten til rosernes hule, · var sær og forrædt den gåde, · som alle kun søgte at skjule *Helge Rode* (57).

Blideligt i middagslaget · nynnede biers lyse summen *Kirsten Aakjær* (58). Alt og alle tier · rundt om mig langt af led. · Kun sødmesugende bier · brummer om busk og bed *Olaf Hansen* (59); ud tumler bier fra blomsterfester · og stemmer strengen med dybe brum *Hans Hartvig Seedorff* (60). Brune bier slutter · deres travle samler-sammenkomster, · flygter bort i luften, · følger honningduften · ind i æbletræets hvide skyer *Karen Plovgaard* (31); og æbleblomster i vårens vind · har indbudt bier til fulde fade, · og tunge summer de ud og ind *Aage V. Reiter* (61).

En årle bi i morgensolen summer · og drikker dug af gyldne krokuskummer · og klemter med en silde vintergæk *Viggo Stuckenberg* (62); og bien vakler støvet ud · af krokus' gyldne vaser *Knud Poulsen* (63); [vintergækken] men hører jeg ham summe · i solen, hvor han sejler · forklædt som honningbi, · prins Vår, min rette bejler, · da åbner jeg min kumme · med alt hvad der er i *Valdemar Rørdam* (64).

Farven hvid med rosa i, · duften sød at snuse, · lokker hid en honningbi, · snart den hele ruse. · Det er biens honningbar, · guldstøv må den bøde, · lægger det på blomstens ar, · frelser den fra døde *Erik Schæffer* (65). De blomster drager bien hid · til flygtigt elskovsmøde, · derved de sikres levetid · og bien sikres føde *Jens Thise* (66). De store bier slår · sig voldsomt ned med guld på gyldne flanker · og brummer dybt i blomstens honningskød · et øjeblik, der skænker liv og død *Hakon Holm* (66a). Blomsten åbner sit lyse øje · og ler imod solen glad; · bien kommer i lådden trøje · og beder den om lidt mad. · »Ja, kom«, siger blomsten, »min kære ven, · og bring mig lidt støv til min nabo hen!« *Hans Rasmussen* (49). Bien er en flittig mand, · rejser rundt om blomsterrand, · læsser honning i sin båd, · slynger støt sin tråd. · · Blomsten sang på biens vej: · Vrag mig ej, smag på mig. · Kys mig blidt og kys mig tit. · Bland dit støv med mit! *Ludvig Holstein* (67).

En eddergul bi, · der tumler blandt blomster og løv · med kærligheds støv – et postbud, der slæber et duftende brev, · Vorherre i vildskab skrev *Aage Berntsen* (68); et knurrende surr · fra dette frugtbarhedens postvæsen *Mogens Lorentzen* (69); de brune bier med lådne pander · befrugter ivrigt en blomstermund *O. J. Riisberg Jensen* (70).

Solens ild slog lynblink af sværmende bier *Andr. Lund-Drosvad* (71); biernes karnevalsoptog · drog pudret over engene *Iljitsch Johannsen* (72); en solet skråning · mod mølledammen · hvor bier og blomster · stak hod'erne sammen *Mogens Jerumiin Nissen* (73); og rundt om hver honningdryppende gren · i dit solskin · står brumlede bier med byltbærende ben · i dit solskin *Ludvig Holstein* (74). Bierne · som små matroner · går på indkøb · i pæoner. · · Og i glødende papaver · får sig mangan lang palaver. · · Sikrer sig · hos hybenroser · sommermoden: gule hoser *Piet Hein* (75).

Bifolket summer i den gamle lind – · med dryp fra honninggrubers millioner · mod himlen løfter den sin grønne tind', · en arbejdsrytme fra dens kronetoner *Aage Hoffmeyer* (76). De muntre bier til arbej'd' går · og løber aldrig af skole. · De ælter dug med lidt blomsterstøv, · der pudrer deres kjole *Louis Levy* (77). Grøftekantens blomster, de broget lyse bånd · langs alle landets veje kom fra Vorherres hånd. · Han bød sin blæst og bien at sprede støv og frø, · at aldrig landets sommer og skønhed skulle dø *Kai Flor* (78).

En bisværm kommer fra den violette skov · bag fjordens lune arme. · · Længe så jeg den lille opstigende klode · blive hvirvlet op over · skovens fjerneløv, · bryde op i det svale aftenlys · og sejle over markerne · som et lille hidsigt summende · mørkt meteor *Robert Corydon* (79).

En bi tumler ind i vor stue · som en vred lille bjørn · · den har brummet blandt brødrene ude · langs den mælkebøttebræmmede toft *Ludvig Holstein* (80). I stuen kommet er en bi, · et bud fra bondens kube · og blomsters honninggrube · og broget sommersti. · Den kværner fint, en sværmeang, · som solen, lysets stråleklang · og fjerne himmelsfærers gang. · Den høje, hede node · er som en klode *Johannes V. Jensen* (81).

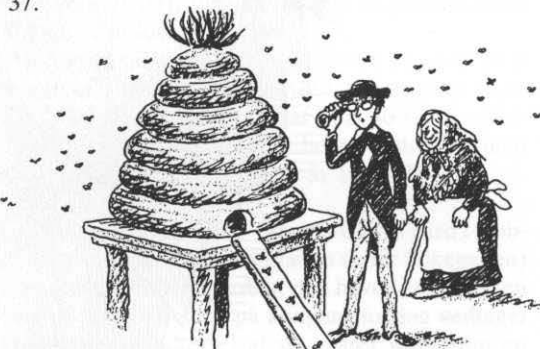
I de små huller i jorden · ta'r honningbierne · deres morgenbitter af duggen · rede · til planmæssig udstationering *Viggo Jørgensen* (82).

Tyve fingre – tyve travle bier – · hvide fingre over grå tangenter · – tyve travle, hvide bier henter · honningmelodier *Nis Petersen* (83). Hans [digters] hjerne er en summende kube · for tusind arbejdsbier · der slæber for ordenes dronning, · mens han mindes de blomster · han bestjæler for honning *Ove Abildgaard* (84).

St. St. Blicher, Bien og myggen (fabel 1829); J. C. Brandt, De fromme bier (84b); Marinus Børup, Bien (85); Alex Garff, Bien (86); N. F. S. Grundtvig, Dronningbien og fuglekongen (87); Chr. Hansen-Tybjerg, Jeg søger som en honningbi (55);

Ludvig Holstein, Bierne (88); B. S. Ingemann, Bierne (89); H. V. Kaalund, Bien (90); Harald H. Lund, Vagabonden og bierne (47); Eske K. Mathiesen, Biavlerne (91); Aage Matthison-Hansen, Længsel efter våren (92); Peter Ommerbo, Bierne (93); M. Rosing, Bien (94); V. Røse, Bien (56); Eivin Suenson, Bien (52); Johannes Wulff, Honningbi (95); Jeppe Aakjær, Eros og bierne (1900).

LITTERATUR: (1) 187b 139f; (2) 619g 124; (3) 579b 16; (4) a 344g 155; b 344 252; (5) 10b 27; (6) a 578 36; b 578b 20 sml. 578 90; (7) 20 397; (8) 459 111; (9) a 504d 10,23f; b 504 56f; (10) 504c 107f sml. 504b 130; (11) 67 7f; (12) 600 14f,25f; (13) 710a 678; (14) 90 27f; (15) 31 55 sml. 215; (16) 696b upag.; (17) Hesperus 7,1822,519f; (18) 630b 65; (19) 14 80; (20) 630c 46; (21) 774 18; (22) a Saml. Digt. 11,110; b 741c 284; c 741 108; (23) 459b 100; (24) 101b 84; (25) 225 39; (26) 617d 32; (27) 30 45; (28) 502c 14; (29) 241 25; (30) 313 38f; (31) 572 55; (32) 513 10; (33) a 432g 17; b 432d 75; (34) 737c 25; (35) 313c 10; (36) 227 f64; (37) 671 19; (38) 576 21f; (39) 345c 25; (40) a 308b 151; b 308d 89f; (41) Knøs og Tøs (1921) 24; (42) 344k 59; (43) 91 52; (44) 21 upag.; (45) 706 28; (46) 81 292; (47) 432 upag.; (48) 764n 111; (49) 592 83,107; (50) 308c 53; (51) 434 29; (52) 672 29; (53) 617f 92; (54) 482 158; (55) 268 10,19; (56) 618 192f; (57) 611 25; (58) 765 59; (59) 265 38; (60) 637b 185; (61) 605c 32; (62) 671 11; (63) 578 30; (64) 617h 17; (65) 629 28f; (66) 689b 97; (66a) 308 89; (67) 313b 82; (68) 55 76; (69) 430e 60; (70) 345 47q (71) 433 149; (72) 350 36 sml. 39; (73) 513c 37; (74) 313b 62; (75) 281 1. sml. 17; (76) 304b 39; (77) 421 9; (78) 51 21/10 1954; (79) 117b 62; (80) 313b 74; (81) 344i 33; (82) 364c 43f; (83) 561b 32; (84) 1c 24; (84b) 81 292-97; (85) 101b 84-86; (86) 226b 81; (87) Danskeren 3, 1850,689; (88) 313 38f; (89) 329b 4.2,50f; (90) 404b upag.; (91) 448b 10-14; (92) 450b 34; (93) 545c 53; (94) 613 64f; (95) 751 37.

Tegning af Henry Lauritzen til H. C. Andersens eventyr »Hvad man kan hitte på«, 1969.